

**Assaig, assaig
i més assaig.
La clau per
afrontar bé
el final de
temporada**

ANECDOTARI CASTELLER

L'anècdota castellera d'aquest butlletí, la situarem en una colla gran de la zona tradicional i, per esser més concrets, en la zona d'influència de Tarragona. De tots és sabut que la convivència en un grup humà no és fàcil i segurament encara ho és menys en una colla castellera, grup heterogeni i divers per definició. Doncs bé, fa una sèrie d'anys, a la colla en qüestió, es veu que hi va haver alguna disputa per raons polítiques. Com a conseqüència d'aquesta brega, un casteller de tota la vida (un dels fundadors per més senyes) va deixar de fer castells i d'anar a la colla.

Al cap d'un parell d'anys, la filla d'aquest casteller va expressar el seu desig de fer castells. Son pare, tot i no estar en actiu i haver deixat la colla, evidentment la va portar a la colla que havia ajudat a fundar i la qual encara estimava. Aquella nina es va convertir en poc temps en una peça clau del pom de dalt i va arribar a ser l'enxaneta dels castells de màxima dificultat. Son pare l'acompanyava a assaig i a les actuacions, però mai no entrava ni al local ni a plaça: esperava la seva filla en un punt acordat i no s'acostava als castellers (els egos, sovint, són mals de vèncer).

Un dia, però, la nina es va negar en rodó a pujar més. "Què passa", li varen demanar. I ella que diu: "No pujaré més si mon pare no torna a la colla". Allò era un bon problema: no és fàcil substituir una enxaneta i tampoc ho és convèncer algú enfadat o encegat.

No se sap si algú va convèncer el pare; si el pare va entrar en raó; si les ganes de fer castells passaren davant l'orgull, o si finalment va fer les paus amb el casteller amb el qual s'havia barallat. La qüestió és que va tornar a fer castells i que, d'aquesta manera, la colla no va perdre la seva enxaneta i va recuperar un casteller que mai hauria d'haver perdut.

Les millors actuacions

Repassam totes les actuacions dels Al·lots de Llevant en què s'han aixecat **tres castells de set** o superiors. Un total de **68** actuacions que aquí podem veure distribuïdes per anys i localitats.

1996-1997-1998-1999

Cap

2000 (1)

Manacor

2001 (4)

Binissalem

Manacor

Palma

Mataró

2002 (8)

Manacor

Portocristo

Alaró

Felanitx

Binissalem

Sant Joan

Palma

Reus

2003 (3)

Manacor

Alaró

Manacor

2004 (5)

Manacor

Santa Margalida

Palma

Manacor

Vilafranca del P.

2005 (4)

Palma

Palma

Manacor

Terrassa

2006 (7)

Manacor

Portocristo

Sant Joan

Alaró

Palma

Manacor

Tarragona

2007 (5)

Manacor

Portocristo

Sant Llorenç

Manacor

Palma

2008 (5)

Manacor

Portocristo

Sant Joan

Manacor

Palma

2009 (7)

Palma

Manacor

Portocristo

Sant Joan

Palma

Manacor

Vilafranca del P.

2010 (4)

Portocristo

Palma

Manacor

Barcelona

2011 (5)

Manacor

Portocristo

Manacor

Palma

Sant Cugat

2012 (4)

Manacor

Portocristo

Manacor

Palma

2013 (4)

Manacor

Portocristo

Manacor

Palma

2014 -fins dia 31 de juliol- (2)

Manacor

Portocristo

D'aquestes dades cadascú en pot treure les seves conclusions però és més que evident que donen molta informació de l'estat de la colla en cada moment. Tal vegada faria falta tot un article per comentar-les en profunditat.

Un detall. A **Manacor** hem fet **24** diades amb tres castells de set. A **Palma 14**, a **Portocristo 10**, a **Sant Joan 4**, a **Alaró 3**, a **Binissalem 2** i a **Vilafranca del Penedès 2**. A la resta tan sols **1**: Mataró, Felanitx, Reus, Santa Margalida, Terrassa, Tarragona, Sant Llorenç, Barcelona i Sant Cugat.

LA CAP DE COLLA

Encarem bé la recta final

Primer de tot voldria donar-vos les gràcies i l'enhonorabona per aquestes darreres setmanes de castells. Poder fer castells de 7 sempre suposa un repte, i més si parlem d'estructures de 7 i mig. Descarregar, doncs, el 5 de 7 i el 4 de 7 amb l'agulla a Portocristo té el seu mèrit i podem estar ben contents. Pel que fa a les actuacions de Son Servera i de Sant Jaume a Manacor, ens han servit, entre altres coses, per anar rodant el pom de dalt: hem estrenat dosos a diverses posicions, així com també han debutat aixecador i enxanetes.

Pel que fa als assajos, podem estar ben satisfets de la feina que estam fent. Estam assolint i consolidant els castells de la gamma

alta de 7 i anam treballant amb les estructures de 8 pisos.

Ara hem arribat al moment clau de la nostra temporada. A partir d'aquí hem de tenir ben clar on volem arribar i concentrar tots els esforços per aconseguir-ho. Ara ja no s'hi valen dubtes. Des de principi de temporada vàrem dir que enguany havíem de ser molt constants, anar fent feina dia a dia perquè de mica en mica s'anassin marcant els objectius. Estam en el camí correcte, només és qüestió de seguir, en aquesta direcció, de no relaxar-nos perquè encara ens queden actuacions importants, com ara la de Sant Llorenç i Sant Joan. Hem de ser ambiciosos, perquè ho podem esser, però també respectuosos. Mai s'ha de perdre el respecte a un castell, per molt bé que surti o

per moltes vegades que l'hàgim fet. Per això, ara més que mai hem de seguir concentrats i estrenyent el cul, no podem aflijar. Si volem fer castells de 7 a aquestes dues actuacions que tenim d'aquí poc, caldrà que tots aportem el millor de nosaltres mateixos i ens comprometem ara. Si volem, podem, tot es qüestió de creure-ho, somiar-ho perquè només així, algun dia es farà realitat. Així que, amics castellers, ens queda la segona part d'aquesta temporada. Nosaltres en decidim el final, per tant, a gaudir i a estrènyer les barres.

Gràcies a tots pel vostre suport, compromís i confiança.

Neus Barceló

Carme Rosselló

LA PRESIDENTA

Coses poc habituals

Les darreres dues actuacions que hem fet han estat, per motius diferents, poc habituals.

L'actuació que férem dia 13 del passat mes de juliol a Portocristo, en ocasió, com sempre, de les festes del Carme, va comptar amb tres colles, cosa que no havia passat mai. Els Castellers del Riberal (Bao, Catalunya Nord) varen voler aprofitar la seva estada a Mallorca per venir a actuar amb nosaltres. Per a una colla com la nostra, que fa castells en una zona on el fet casteller encara és vist amb una certa extravagància, topar amb un petit grup de persones que fan castells al sud de l'hexàgon es gairebé com una revelació. Els seus esforços ha de ser dobles, per

obtenir, probablement massa vegades, només la meitat de recompensa.

A l'altra actuació del juliol no li manca peculiaritat perquè sortir en cercavila juntament amb cavalls no passa cada dia. A Manacor només dues vegades, fins a dia d'avui.

Les festes de Sant Jaume, reviscolades des de fa tres anys, en part gràcies a la feina de la nostra colla, és el marc on feim castells per commemorar el patró de la vila al costat d'uns dels símbols més reconeguts del poble, els cavalls. A més d'organitzar uns dels actes més exitosos de les festes, la cursa nocturna de l'Enxaneta que en la seva tercera edició ha assolit sens dubte la majoria d'edat amb prop de 300 participants i una bona organització

encapçalada per Jordi Pedrals i amb una gran col·laboració de pràcticament tota la colla.

Els nostres grallers també participaren divendres dia 25 ben activament a la festa ja que encapçalaren la comitiva de cavalls amb les seves tonades de cal Cavaller Major fins l'Església.

Per tant, amb coses poc habituals com aquestes que he comentat, com en coses més habituals com són les actuacions que tenim per endavant i les activitats i feina amb què ens trobarem d'aquí a final de temporada, la colla ha demostrat que pot i que vol.

LES ACTUACIONS

Sebastià Grimalt

MANACOR (Cercavila Gegants)

7 de juny

Per tercer any consecutiu, la nostra colla va participar a la cercavila que organitza la Colla Gegantera de Sant Domingo per les Fires i Festes. Com cada any, vàrem aprofitar la cita per alçar pilars de quatre i castells de sis amb canvis i debuts. Al llarg del recorregut, alçàrem tres pilars de quatre (un d'ells caminant per entrar a sa Bassa), un tres de sis, que comptava amb el debut a dosos de Biel Font García, un quatre de sis i un quatre de sis amb agulla.

3d6,p4, 4d6, p4, 4d6a, p4cam.

SON SERVERA

20 de juny

Cada any, el pregó de festes de Son Servera sol encetar la nostra temporada estiuenca. Enguany va ser dia 20 de juny, a les 19.30h de l'horabaixa i coincidint amb els festivals de fi de curs d'algunes escoles. Tot plegat va condicionar la nostra capacitat de convocatòria i, per tant, d'execució de castells. D'aquesta manera, ens plantejàrem una actuació bàsica de sis per rodar canalla i gent nova als troncs.

Després d'un pilar de quatre de presentació enfilàrem un tres de sis, un quatre de sis i un quatre de sis amb agulla, tots tres alçats sense incidències i amb l'únic inconvenient d'algunes posicions de pinya sense cobrir. L'estructura combinada va permetre el debut d'Andreu Ribot en un castell més enllà del pilar de quatre. Després del pregó férem el tradicional pilar al balcó, que va cloure la nostra participació en les festes serverines.

P4, 3d6, 4d6a, 4d6, p4balcó.

PORTOCRISTO

13 de juliol

L'actuació que feim cada any per les festes del Carme de Portocristo és una de les més importants del nostre calendari, una actuació exigent per començar la segona part de la temporada. Sempre l'havíem fet de la banda de l'horabaixa, però enguany vàrem haver d'actuar a les 11 del matí.

Començàrem la nostra actuació amb dos pilars de quatre de presentació, un d'ells amb Edgard Morocho debutant de baix. El cinc de set va ser el castell escollit per obrir el foc, un cinc amb algun canvi a segons i baixos respecte al que havíem fet a Fires i Festes (Tomeu Marqueño debutava en aquesta estructura i Joan Caldentey tornava a fer de baix després d'uns anys dedicat exclusivament a fer pinya). La veritat és que el castell va pujar bastant remenat i flux per la part de baix; la canalla, però, va ser ràpida i valenta i el carregàrem sense perdre del tot les mides. La descarregada va tenir un cert toc d'èpica i el vàrem haver de lluitar de valent, especialment a la

banda del dos. Castell al límit, però descarregat al cap i a la fi. La segona ronda va ser per al segon quatre de set amb agulla de l'any, castell que va permetre el debut com a terç de set d'Andreu Ribot i que ens va sortir amb unes mides un poc lletges: dues rengles s'ajuntaren molt i dificultaren la feina per la part de dalt. Un cop vàrem haver desfet l'estructura exterior, els pilaners demostraren el seu ofici i descarregàrem el castell sense més ensurts que la incomoditat del quatre. La tercera ronda va ser per a un quatre de set lleugeret a terços i que va permetre el debut a quarts de Sara Sánchez, la qual va complir a la perfecció i va contribuir a completar el castell més fàcil i còmode de la jornada. El pilar de cinc clàssic va cloure la nostra actuació.

Els Castellans de Mallorca tingueren en el tres i el quatre de set els seus màxims registres, una mica per davall de les expectatives creades setmanes abans, i els Castellans del Riberal completaren, amb tan sols setanta expedicionaris, tres castells de sis amb seguretat i solvència.

En definitiva, una actuació feixuga per la calor i la durada, castells treballats i amb debuts, i la constància que quan és necessari també sabem lluitar i defensar els castells.

2p4, 5d7, 4d7a, 4d7, p5.

MANACOR (Sant Jaume)

26 de juliol

Per tercer any consecutiu els AHots de Llevant vàrem participar a l'Encamissada de les festes de Sant Jaume. Ben igual que els dos anys anteriors, acompanyàrem la comitiva en cercavila i alçàrem castells i pilars al llarg del recorregut. Enguany també hi havia la Banda Municipal de Música i els Gegants.

El nostre primer castell va ser al carrer de Ciutat, just enmig de dos locals emblemàtics, Can Lliro i Can Garanya. Va ser un dos de sis que comptava amb els segons, terços i pom de dalt del castell de set pisos que férem per Fires i Festes i que es va descarregar amb l'única incomoditat d'estar un poc tancat de mides. Just a davant l'ajuntament hi descarregàrem un castell poc habitual en el nostre repertori: un tres de sis amb agulla lleuger i pensat per assajar reptes superiors. Seguïrem el recorregut darrere els Cavalls de Sant Jaume i a sa Bassa hi férem un tres de sis que va suposar el debut d'aixecadora de Mariona Pedrals. Al cap d'un parell de minuts i a un lloc insòlit, el petit pati que hi ha devora la torre del Palau, alçàrem dos pilars de quatre simultanis (un d'ells, per cert, va permetre que Toni Santandreu tornàs a pujar damunt una pinya). A la plaça del rector Rubí, i just abans dels parlaments d'organitzadors i autoritats, acabàrem la nostra participació a la cercavila amb un quatre de sis amb agulla sense cap complicació.

2d6, 3d6a, 3d6, 2p4, 4d6a.

Més de tres-cents assistents al sopar de Sant Jaume. Final de festa.

Fa deu anys

AGOST DE 2004

El butlletí d'estiu de fa deu anys va comptar amb una edició ampliada a dotze pàgines que va donar cabuda a esdeveniments molt diversos i a un extens àlbum fotogràfic. El cap de colla destacava que les proves de dos de set anaven a bon ritme i que depenia del compromís dels castellers poder dur aquest castell a plaça a final de temporada. La presidenta parlava d'esdeveniments socials diversos i de la xifonada.

Els mesos de juny i juliol vàrem fer quatre sortides a plaça: Son Servera, Portocristo, Petra i Pollença. Les cròniques destacaven el debut de Petra Riera com a dos en un castell de set pisos, un tres de set a Son Servera, i la manca d'efectius a les actuacions de Petra i Pollença. L'actuació de Portocristo va ser en solitari, però així i tot hi descarregàrem un tres de set en què l'inxaneta va baixar pel pilar ple en lloc de per la rengla.

Aquell butlletí va dedicar una plana sencera de fotos a les noces d'en Sion i na Maria del Mar i va parlar del gran esdeveniment social dels estius d'antany, la xifonada, la festa d'aigua que fèiem al local. El 2004 en férem la segona edició (el lema era Dóna'm brou); d'aquell any són les lletres de ferro amb el nom de la colla que hi ha al pati d'assaig.

L'entrevistat d'aquell número va ser un casteller que ja no està en actiu: Joan Perelló, Peixater, el qual comentava que havia plorat d'emoció en el tres de set per sota de l'any anterior.

L'entrevista: Andreu Ribot

Joan Llodrà

N'Andreu Ribot Company té 32 anys. És de Petra i fa feina a un taller d'alumini. A més dels castells la seva principal afició per no dir única és l'esport. Amb aquest casteller novell hem conversat una estona fent un beure al Mingo.

Quan i per què et fas casteller?

A principi de temporada. De sempre m'havia estirat però mai m'havia decidit. Un dia, dins les vacances, li vaig demanar mig en broma mig seriosament a en Tomeu Marqueño que en tornar a començar els assajos m'ho fes saber. En Tomeu em va avisar i aquí em teniu. Ah, i em va captivar del primer moment. Vaig veure que m'agradaria prou com per seguir.

Què coneixies dels castells abans de fer-ne?

Pràcticament res. Alguna actuació per la televisió, algun pilar per Sant Antoni o a la manifestació de les camisetes verdes. Molt poca cosa i un desconeixement total del lèxic i de tot. Però l'important és que m'agradava.

I ara, mitja temporada després, n'has canviat la percepció?

Pràcticament no l'he canviada gens. No m'esperava que hi hagués tanta coordinació i preparació però això està molt bé perquè sense ordre no funciona. I una altra cosa, al començament no tenia gens de por d'enfil·lar-me. Supòs que per desconeixe-

ment. Amb el temps, quan ets a dalt te n'adones que moltes coses depenen de tu i agafes una cosa que està entre el respecte i la por.

Quines posicions ocupes a la pinya?

De lateral i d'agulla. Pas poca pena, crec que ho duc bé. M'agrada fer pinya.

I al tronc?

Assaig per fer de terç als castells de set pisos. El quatre em va prou bé i l'he fet una vegada a plaça. Quan les proves són de vuit ja és una cosa molt diferent...

On ets sents millor?

Al tronc, si surt bé, et sents més realitzat. Tot i que a la pinya em sent bé també.

Dus poc temps a la colla i tal vegada fa mal contestar-ho però, què és el millor i què és el pitjor dels AHots de Llevant?

El millor és l'ambient que hi ha entre tota la gent. Aquesta convivència entre gent d'edats tan diferents.

El pitjor és la sensació de por que tenc quan som a dalt d'un castell. De sentir que allò pot caure per culpa meva...

Ens has dit que ets esportista. Quin esport?

Faig curses. Ara en prepar una de 103 km al Pirineu pel setembre.

T'agafes els castells com un esport o com una altra cosa?

No. No veng a fer castells per fer cames. Ho consider una afició, un entreteniment i fins i tot un repte personal, però mai un esport.

Què en diuen els teus amics i familiars que t'hagis fet casteller?

A ca nostra els sembla bé. Amb els amics hi ha de tot. Aquells que els sembla bé i fins i tot han vingut a les actuacions i aquells altres que més que indiferència tenen més por que jo.

Per què tan poca gent de Petra és castellera en comparació a altres pobles de prop de Manacor?

Hi ha poca afició. Per si això no fos poc l'Ajuntament va posar un castell inflable el mateix dia que vàrem anar a fer el taller i allà mateix. Mala idea...

Et veus com a casteller per molt de temps? I implicat dins l'Equip Tècnic o la Junta Directiva?

Per ara crec que sí. A no ser que la por anàs a més. Crec que aquesta por es transformarà simplement en nervis. Quant a implicar-me dins les tasques que comentes, per ara no. Preparar curses em du molt de temps i no em puc comprometre per una cosa que no podria fer bé.

T'ha sorprès alguna cosa del funcionament de la colla? Dinàmica d'assajos, comportaments, jerarquia...

M'ha sorprès, ja del primer dia, com d'organitzat és un castell i un assaig. Jo pensava que era un funcionament molt més anàrquic.

Una altra cosa que m'ha cridat l'atenció és que som capaços d'assajar bé amb poca pinya i això serveix per estar més ben preparats.

I darrera. Trob estranya la rivalitat amb els Castellers de Mallorca. Deu haver ajudat a superar-se però sense les col·laboracions mútues no hi ha bones pinyes i em sorprèn precisament que hi hagi gent, poca, que no es posi a les seves pinyes.

I ja per acabar, qui ha de ser el proper casteller per entrevistar?

En Tomeu Marqueño, ja li toca.

Panorama casteller

Sebastià Grimalt

Els dos primers mesos de l'estiu casteller han confirmat la tònica d'inici de temporada i han permès que moltes colles ja hagin assolit, a hores d'ara, els millors castells o les millors actuacions de la seva història. Fa la sensació que el món casteller viu dins un frenesí i un estat d'excitació permanent, estat que fa que se superi dia a dia i que l'únic dubte que genera és saber fins quan durarà o es podrà mantenir. Fruit d'aquesta inèrcia (i evidentment del treball a assaig), els Castellers de Sant Pere i Sant Pau han descarregat el seu primer pilar de sis; els Marrecs de Salt han igualat el seu millor registre amb el dos, tres i quatre de vuit descarregats, o una colla tan novella com els **Castellers de Berga** ja ha estat capaç de descarregar en una mateixa actuació el set de set, el cinc de set i el quatre de set amb el pilar.

Hi ha tres colles que ja han fet castells de gamma extra. La primera va ser la Vella de Valls amb un dos de nou carregat per Sant Joan; després s'hi afegiren els Minyons de Terrassa, i finalment els Castellers de Vilafranca. El **pilar de vuit dels vilafranquins** (n'han carregat un i descarregat un altre) és la millor construcció que s'ha vist fins ara.

Per a aquells que estiguen interessats a viure el concurs des de les grades, dir-vos que ja podeu comprar les entrades del concurs de dissabte (valen 5€) i que a partir de dia 8 de setembre ja es podran comprar les entrades del concurs en majúscules a un preu de 12€.

Agenda

9 d'agost

Actuació a Sant Llorenç
19:00 a la Plaça Nova

24 d'agost

Actuació a Sant Joan
Amb els Castellers de Mallorca
A les 19:00

4 i 5 d'octubre

A la TAG de Tarragona
XXV Concurs de Castells

18 d'octubre

A les 17:30 a sa Bassa
XVI Diada dels Al·lots de Llevant

+ Sant Jaume

Sant Jaume pels Al·lots de Llevant i per Manacor en general no només és l'actuació de l'Encamisada.

La Cursa Nocturna i les tres sortides dels cavalls donen valor a la festa.

L'acte insitucional de cloenda, amb lectura de la presidenta, també.

AL·LOTS DE LLEVANT

Butlletí d'informació castellera. Núm. 87. Agost 2014

-Coordinat per Joan Llodrà

-Col·laboradors: Tià Grimalt, Sara Sureda, Arnau Llull.

-Impress per CENT PER CENT

Colla Castellera Al·lots de Llevant

Carrer Nou, 35. 07500 Manacor

www.al-lotsdellevant.cat al·lotsdellevant@gmail.com

@AllotsdeLlevant 687967644

ASSAJOS: DIMECRES 19:30 I DISSABTES 19:00

Noves camises verdes

Sara Sureda

Nom Andreu Mayol Monjo
Edat 45 anys
Professió Marger
Com has conegut la colla?
Pel meu germà Sebastià, que em va convidar un dia a venir i vaig quedar.
Què és el que més t'agrada?
L'amistat i el companyerisme que s'hi respira.

Nom Joan Febrer Sunyer
Edat 35 anys
Professió Maquinista
Com has conegut la colla?
Per na Dayana.
Què és el que més t'agrada?
La germanor que hi ha.

La foto

D'esquerra a dreta tenim en Sebastià, en Jaume, en Frank, en Toni, en Richard, en Miquel i en Sebastià, drets. Acotat en Paco. Homes de pinya reunits peus davall taula a can Jaume Barceló per celebrar l'onomàstica de l'amfitrió i per celebrar també que s'han fet amics fent castells.

El cinc de set va ser el castell de més nivell alçat a Portocristo. Gràcies Castellers del Riberal i Castellers de Mallorca pel suport

Amb els Castellers del Riberal

Joan Llodrà

L'any 1998 jo era cap de colla dels Al·lots de Llevant. Per Fires i Festes volíem fer el pilar de cinc però abans havíem d'assegurar el tres i el quatre de sis. Per això feia falta pulir una aixecadora prometedora que feia poquet que havia arribat a la colla. Feia falta també dur molta gent a la plaça Weyler perquè l'any anterior, en la nostra presentació, havíem mig fracassat.

En aquell temps sense internet ni sms, vaig rebre pocs mesos abans la cridada d'un senyor que parlava un català amb un accent poc conegut per jo, Era Hervé Pi, català del nord i cap de colla dels Castellers del Riberal que ens proposava venir a Manacor per Fires i Festes. Vaig telefonar tot d'una a Antoni Puig, president aleshores i acceptàrem el repte de convidar una colla a ca nostra. 120 castellers a qui havíem d'alimentar, donar lliit i fer-los fer bons castells. A més, venien de la part continental de l'antic Regne de Mallorca. Tot un repte però va sortir de primera. L'acollida, els castells, la plaça plenisima, l'aixecadora i el pilar de cinc.

Aquest mes de juliol ens hem retrobat amb els Castellers del Riberal, a Portocristo. Hem actuat plegats, hem fet castells plegats i hem conviscut plegats. Ni n'Hervé ni jo som caps de colla però hem contemplat orgullosos, setze anys després, que la cosa va endavant i que a banda i banda de la mar, són moltes les coses que ens uneixen, entre elles seguir fent castells.